یادداشت

مشکل نفوذ

ادامه از صفحه اول

۴. برابری در مشارکت. امکان شرکت عامه مردم برای انتخاب‌کردن و انتخاب‌شدن.

تا زمانی که مشکل برابری در ابعاد چهارگانه وجود داشته باشد، مسئله نفوذ هم وجود دارد؛ یعنی نظام سیاسی قابلیت اجرای سیاست‌های اصلاحی در سراسر جامعه را نخواهد داشت. مشکل نفوذ به شکلی که در اینجا معنی کردیم، زمانی حل می‌شود که قابلیت نظام سیاسی افزایش یابد. افزایش قابلیت نظام سیاسی در مؤلفه‌های زیر متجلی می‌شود:

- میزان کارآمدی تصمیمات و اجرای آنها
- قابلیت حل‌وفصل مسائل و مشکلات. مهم‌ترین مشکل که نیاز به حل‌وفصل فوری دارد، مسئله تراست‌ها و انحصارات است که منافع ملی را هدر می‌دهند.
- نمایندگی منافع گروه‌های مختلف جامعه توسط تشکیلات و نهادهای سیاسی
- گسترش و دفاع از آزادی‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی.

زمانی که سیاست روشن و مشخصی برای تحقق برابری چهارگانه وجود ندارد و اجرای یک سیاست اصلاحی کوچک با انوع و اقسام موانع مواجه می‌شود و قابلیت حل‌وفصل مشکلات رو به کاهش باشد، فقدان‌هایی در جامعه احساس می‌شود که مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از:

الف. فقدان همبستگی میان گروه‌های مختلف اجتماعی و تشکلات متنوع سیاسی
ب. فقدان رشد و توزیع عادلانه اقتصادی
ج. فقدان نفوذ
د. فقدان مقبولیت

حل بحران نفوذ موکول به این است که دولت تا چه حد بتواند ظرفیت‌ها و فعالیت‌های خود را به طور موفقیت‌آمیزی برای مقابله با این مشکلات عام تکامل بخشد.

ما و هورالعظیم

ادامه از صفحه اول

یکی از مناطق استان خوزستان که در دهه‌های اخیر با بحران‌های زیست‌محیطی و اجتماعی دست به گریبان شده، شهرستان بسیار محروم دشت آزادگان است. بخشی از غرب این شهرستان، یعنی بزرگ‌ترین تالاب مرزی ایران، هورالعظیم یا به قول محلی‌های هورالهویزه، این روزهای در کانون توجه علاقه‌مندان و متخصصان مباحث زیست‌محیطی قرار گرفته است. این تالاب که امروزه فقط با ۱۲۰ هزار هکتار به‌سختی نفس می‌کشد، در دهه‌های گذشته با چند بحران بزرگ روبه‌رو بوده است. از سویی سدسازی‌های بی‌رویه ترکیه، سوریه و عراق روی دجله موجب شده روزبه‌روز حقابه این تالاب کاهش یابد. دولت صدام حسین هم بخش عراقی تالاب هورالعظیم را که مساحتی در حدود دوسوم از تالاب می‌شد را به دلایل امنیتی خشک کرد. پس از آن فعالیت شرکت‌ها و مؤسسات نفتی موجب شد بخش دیگری از تالاب خشک شود. در ایران از سویی تنش‌های آبی جاری، سدسازی‌ها و کاهش حقابه رودخانه کرخه که به سوی تالاب جریان دارد و فعالیت چنددهه‌ای میدان‌های نفتی آزادگان شمالی و جنوبی و سپس در دهه‌های اخیر میدان نفتی یاران جنوبی و شمالی و البته میدان نفتی مجنون در عراق، موجب خشک‌شدن بخش دیگری از تالاب هورالعظیم شده است. در سال‌های اخیر، آغاز فعالیت میدان‌های نفتی هم بر این تالاب اثر گذاشته است. همه این رویدادهای منطقه‌ای و بین‌المللی سهمی در گسترش بیابان و در نتیجه افزایش ریزگردها در عراق و ایران ایفا می‌کند، به‌گونه‌ای که زندگی روزمره را برای میلیون‌ها نفر از شهروندان ایرانی به‌ویژه هم‌وطنان خوزستانی دشوار کرده است.

تالاب هورالعظیم یکی از ذخایر غنی زیست‌محیطی ایران است. با خشک‌شدن هر بخش دیگری از هورالعظیم خسارات غیرقابل جبرانی به محیط زیست و حیات گیاهی و جانوری غنی این منطقه از ایران عزیز وارد می‌شود. دایک مرزی که بسان سدی در مرز میان بخش ایرانی و عراقی هورالعظیم عمل می‌کند، موجب شده آب از بخش ایرانی هور به سمت عراق که شیب بدان متمایل است وارد نشود و همین دایک که البته اقدامی مطالعه‌نشده درباره مباحث زیست‌محیطی بود، در حال حاضر به کمک هور آمده تا بخش ایرانی کاملا خشک نشود و آب در درون مرزهای ایرانی هورالعظیم باقی بماند. اما با وجود این به دلایلی که در بالا به بخشی از آن اشاره شد، گذشته از حوضچه‌های شماره ۱ و ۲ که امروزه هنوز خشک نشده و آب دارد، حوضچه‌های ۳ تا ۵ خشک شده و به منشأیی برای ریزگردها تبدیل شده است. تعدادی از روستاها و سکونتگاه‌های محلی منطقه رفیع، هویزه و بستان هم خالی از سکنه و به مهاجرت هم‌وطنان از این مناطق منجر شده است. متأسفانه در دهه‌های اخیر درباره اثرات مهاجرت بر پیوندهای اجتماعی و طایفه‌ای در استان خوزستان توجه جدی و چندجانبه‌ای مبذول نشده و کمتر دقت شده که بر اثر مهاجرت و کندن خانوارهای روستایی از محیط طایفه‌ای و عشیره‌ای، بدون مقدمات لازم و مطالعات و کارهای کارشناسی، چه پیامدهایی ممکن است پیش‌روی مهاجران باشد و چه عوارضی دامن‌گیر این هم‌وطنان شریف و عزیز شود. سکونت در حاشیه پرجمعیت شهرهایی چون اهواز یا دیگر شهرهای استان، خود حکایتی است که سخن‌گفتن درباره آن مثنوی صد من کاغذ می‌خواهد.

گروهی از متخصصان و کارشناسان احیای تالاب هورالعظیم، بر گسترش فعالیت‌های دیپلماتیک سازمان‌های دخیل در موضوع با طرف‌های عراقی، سوری و ترکیه‌ای تأکید دارند. افزایش نقش نظارتی سازمان محیط زیست و البته در مورد اخیر یعنی فعالیت میدان سهراب هم گروهی بر استفاده از روش‌های حفر چاه به‌صورت مایل تأکید دارند. همه اینها وقتی قابل بررسی و ارزیابی و تأمل است که گفت‌وگوی ملی با مشارکت جامعه محلی ایجاد شود و جوانب مختلف موضوع مورد توجه قرار گیرد و از طریق صداوسیما هم امکان گفت‌وگوی ملی فراهم شود. متأسفانه بر اثر فعالیت‌های غیرکارشناسی و بخشی‌نگر دستگاه‌های دخیل، تالاب هورالعظیم با بحران روبه‌رو است. حل این معضل، معما و مسئله بدون مشارکت تمام ذی‌نفعان و توجه به مباحث پایه‌ای زیست‌محیطی و اجتماعی، همچون بسیاری از پروژه‌های نفتی و صنعتی، پیامدهای مخربی برای کشور خواهد داشت.

پیشروی حوثی‌ها و حمله به عربستان، فاصله میان تعهد دفاعی و مداخله نظامی پاکستان و ترکیه را آشکار کرده است

آزمون پیمان مکه

شرق: حملات حوثی‌ها به عربستان و پیشروی آنان در ساحل دریای سرخ، پیمان دفاعی مکه را که به‌تازگی میان عربستان، ترکیه و پاکستان امضا شده، با نخستین آزمون عملی روبه‌رو کرده است؛ آزمونی که هم حدود تعهد دفاع جمعی سه کشور را روشن می‌کند و هم آینده معماری امنیتی تازه منطقه را می‌سنجد.

این پیمان که در آگوست ۲۰۲۶ با اصل «حمله به یک عضو، حمله به همه» شکل گرفت، هنوز سازوکارهای دقیق مداخله، مشورت و بازدارندگی جمعی خود را کامل نکرده است. حوثی‌ها به‌تازگی بندر مخا را تصرف کرده‌اند و موقعیتشان در نزدیکی باب‌المندب تقویت و تسلط آنها بر خط ساحلی کامل‌تر شده است. هم‌زمان چند شهر و تأسیسات انرژی، غیرنظامی و دفاعی عربستان هدف حملات قرار گرفته و حدود ۷۰ نفر، ازجمله غیرنظامیان زخمی شده‌اند. این حملات و پیشروی‌ها این پرسش را پیش کشیده که اصل دفاع جمعی پیمان مکه در عمل چه معنایی دارد و آیا ترکیه و پاکستان باید مستقیما وارد این جنگ شوند؟

جنید اس احمد، استاد حقوق، دین و سیاست جهانی و مدیر مرکز مطالعات اسلامی در اسلام‌آباد، معتقد است واکنش محتاطانه دو شریک عربستان، محدودیت واقعی پیمان را آشکار کرده است. او یادآوری می‌کند پس از حملات، اسلام‌آباد تأکید کرد پاسخ نظامی در دستور کار نیست و آنکارا نیز تمایل چندانی برای تبدیل همبستگی سیاسی به جنگ مستقیم با حوثی‌ها نشان نداده است. احمد این وضعیت را فقط مشکل یک توافق تازه نمی‌داند، از نگاه او، آزمون اصلی به نظم منطقه‌ای قدیمی برمی‌گردد؛ نظمی که بر پول و نفوذ عربستان، حمایت امنیتی آمریکا و برتری نظامی اسرائیل تکیه داشت و متحدان ایران را بیشتر با عنوان «نیروهای نیابتی» تعریف می‌کرد. در ارزیابی او، توان حوثی‌ها برای اثرگذاری بر محاسبات کشتیرانی در باب‌المندب نشان می‌دهد این بازیگران را دیگر نمی‌توان صرفا حاشیه‌ای دانست.

به نوشته آسیاتایمز و به باور احمد، عربستان طی دهه‌ها زرادخانه پیشرفته‌ای ساخته، اما حوثی‌ها با دوام‌آوردن در برابر سال‌ها جنگ و توسعه توان موشکی و پهپادی، اهرم فشار متفاوتی به دست آورده‌اند. او نزدیکی دوباره عربستان و ایران با میانجیگری چین را نیز نشانه پذیرش همین واقعیت می‌داند: هزینه رویارویی دائمی برای هر دو طرف بالا رفته است. با این حال، احمد تأکید می‌کند نتیجه این تحول را نباید تبدیل ایران به قدرت مسلط منطقه دانست. تعبیر او این است که منطقه بیش از آنکه «ایرانی» شود، در حال چندقطبی‌ترشدن است؛ فضایی که در آن آمریکا، اسرائیل، عربستان، ترکیه، پاکستان و ایران همچنان قدرت دارند، اما هیچ‌کدام به‌تنهایی قادر به تحمیل بی‌رقیب خواسته‌های خود نیستند

از توافق سه‌جانبه تا معماری منطقه‌ای

پیمان مکه در آگوست ۲۰۲۶ میان ترکیه، عربستان و پاکستان امضا شد و اصل دفاع جمعی را در مرکز خود قرار داد. ترکیه تأکید کرده این چارچوب قرار نیست جایگزین ناتو شود، بلکه مکمل تعهدات موجود اعضاست. نخستین نشست کمیته راهبردی سیاسی و دفاعی نیز ۳۱ آگوست در استانبول با حضور وزیران خارجه و دفاع و رؤسای ستاد کل سه کشور برگزار شد. اعضا در این نشست با ایجاد دبیرخانه دائمی در عربستان، گسترش همکاری صنایع دفاعی، توسعه مشترک فناوری و تولید و افزایش قابلیت همکاری میان نیروهای مسلح موافقت کردند. مقر دبیرخانه در ریاض خواهد بود و پاکستان برای سه سال نخست ریاست آن را بر عهده دارد. مرحله بعدی می‌تواند گسترش پیمان باشد. مصر و سوریه دو گزینه‌ای هستند که نقش احتمالی آنها با یکدیگر تفاوت دارد. قاهره از پیش در چارچوب سازوکار «چهار منطقه‌ای» با ترکیه، عربستان و پاکستان هماهنگی سیاسی و راهبردی دارد. پیوستن مصر می‌تواند محور سوئز، دریای سرخ، شرق مدیترانه و شمال آفریقا را به همان چارچوب امنیتی متصل کند. اهمیت مصر به‌ویژه پس از بحران‌های دریای سرخ بیشتر شده است. هر اختلال طولانی در باب‌المندب می‌تواند کشتی‌های تجاری را به مسیر دماغه امیدنیک بفرستد و درآمد کانال سوئز را کاهش دهد. از این منظر، امنیت دریایی و امنیت اقتصادی مصر به یکدیگر گره خورده‌اند. پرونده سوریه متفاوت است. دمشق در دوره بازسازی با مسئله تثبیت اقتدار دولت، ادغام گروه‌های مسلح در نهادهای مرکزی، کنترل مرزها، حفاظت از حریم هوایی و ایجاد بازدارندگی در برابر مداخله خارجی روبه‌رو است. در این چارچوب، ترکیه می‌تواند آموزش نظامی و توان صنایع دفاعی ارائه کند، عربستان در تأمین مالی و بازسازی نقش داشته باشد و پاکستان تجربه خود در آموزش نیروها و همکاری دفاعی را در اختیار دمشق بگذارد. چنین گسترشی می‌تواند پیمان مکه را از یک توافق سه‌جانبه به شبکه‌ای میان جنوب آسیا، خلیج فارس، دریای سرخ و شرق مدیترانه تبدیل کند. حملات حوثی‌ها اما هم‌زمان پرسش فوری‌تری را پیش کشیده‌اند: اعضا هنگام حمله واقعی چگونه عمل خواهند کرد؟

مداخله مستقیم یا پشتیبانی محدود

ریاض خوخار، پژوهشگر مؤسسه مطالعات منطقه‌ای اسلام‌آباد، حملات حوثی‌ها را از نظر سیاسی و دفاعی قابل طرح تحت پیمان می‌داند، اما نوع واکنش را وابسته به درخواست خود عربستان می‌بیند. به نوشته الجزیره، او معتقد است پیمان هنوز در مرحله شکل‌گیری است و آستانه‌های مداخله، قواعد درگیری، سازوکار مشورت و شیوه اجرای دفاع جمعی آن به‌طور کامل تعریف نشده‌اند. خوخار این روند را در شرایطی بررسی می‌کند که آمریکا از کشورهای منطقه خواسته سهم بیشتری از دفاع و بازدارندگی خود را بر عهده بگیرند. به ارزیابی او، از آغاز جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران نیز واشینگتن نتوانسته دفاع جامعی برای شرکای منطقه‌ای خود فراهم کند و همین وضعیت جست‌وجو برای معماری امنیتی تازه را تقویت کرده است.

خواجه آصف، وزیر دفاع پاکستان، گفته تجاوز بدون تحریک به عربستان یا سرایت جنگ یمن به خاک این کشور می‌تواند پیمان را عملیاتی کند و «در این مورد نباید تردیدی وجود داشته باشد». اما او نگفته چنین عملیاتی دقیقا چه شکلی خواهد داشت. هاکان فیدان، وزیر خارجه ترکیه، ماه گذشته توضیح داده بود سازوکار پیمان از این جهت شبیه ناتو خواهد بود که کشور هدف باید رسما کمک بخواهد و نوع نیاز خود را مشخص کند. در ناتو نیز اصل کمک متقابل به این معنا نیست که همه اعضا الزاما با نیروی زمینی وارد جنگ شوند. نمونه سال ۲۰۱۲ ترکیه، پس از سرنگونی یک هواپیمای نظامی این کشور به دست سوریه، همین تفاوت را نشان داد؛ آنکارا درخواست سامانه پاتریوت کرد و ناتو به جای ورود مستقیم به جنگ، سامانه‌های دفاع هوایی را مستقر کرد.

بر همین اساس، اگر ریاض خواهان دخالت مستقیم نظامی پاکستان شود، اسلام‌آباد طبق برداشت خوخار باید به این درخواست پاسخ دهد، اما دامنه و شکل آن احتمالا در یک نشست مشورتی تعیین خواهد شد. تا این مرحله عربستان هنوز پیمان را به‌طور رسمی در برابر پاکستان یا ترکیه فعال نکرده است. در عوض، مسیر دیپلماتیک فعال شده است. عاصم منیر، فیلدمارشال پاکستان و فیصل بن‌فرحان، وزیر خارجه عربستان، با عباس عراقچی، وزیر خارجه ایران، گفت‌وگو کرده‌اند. اسلام‌آباد نیز علنا از تهران خواسته حوثی‌ها را از ادامه حملات به عربستان و تهدید باب‌المندب بازدارد و هم‌زمان تعهد خود به دفاع از عربستان را یادآوری کرده است. اگر دیپلماسی نتیجه ندهد، خوخار افزایش حمایت هوایی و فناوری ترکیه و پاکستان را محتمل‌تر از ورود مستقیم آنها به جنگ یمن می‌داند. پاکستان در حال حاضر یک اسکادران حدود ۱۶ فروندی جنگنده‌های چندمنظوره جی‌اف-۱۷، سامانه‌های دفاعی و هزاران نیروی نظامی در عربستان دارد.

با این حال، عملیات مستقیم نیروهای پاکستانی داخل یمن فعلا بعید ارزیابی می‌شود. تجربه مشارکت پاکستان در جنگ افغانستان علیه اتحاد شوروی هنوز در محاسبات اسلام‌آباد سنگینی می‌کند و ورود به جنگی با ایران و متحدانش می‌تواند بر اقتصاد استان‌های مرزی غربی، امنیت داخلی، تعادل فرقه‌ای و انسجام اجتماعی پاکستان اثر بگذارد. ایجاد اجماع داخلی برای حمله مستقیم به حوثی‌ها یا رویارویی با ایران نیز دشوار خواهد بود. سناریوی محتمل‌تر از نگاه خوخار، افزایش فشار دیپلماتیک بر ایران، تقویت دفاع عربستان و تلاش برای ایجاد ائتلاف دریایی چندملیتی برای حفاظت از باب‌المندب است. چنین رویکردی می‌تواند بدون ورود مستقیم به جنگ یمن، اصل تعهد دفاعی پیمان را حفظ کند. پیمان مکه هنوز در آغاز مسیر نهادی خود قرار دارد. حملات حوثی‌ها نخستین آزمون جدی آن را پیش آورده‌اند، اما پاسخ سه کشور تا اینجا بیشتر بر مشورت، دیپلماسی و تقویت دفاع متمرکز بوده است. فاصله میان تعهد «حمله به یک عضو، حمله به همه» و شکل واقعی اجرای آن همان بخشی است که هنوز باید در میدان و در سازوکارهای رسمی پیمان روشن شود.

خط‌ونشان پوتین برای اروپا

اعزام نیرو یعنی «جنگ با روسیه»

رئیس‌جمهور روسیه هشدار داد اعزام نیروهای کشورهای اروپایی به اوکراین، به معنای «جنگ با روسیه» خواهد بود. هشدار پوتین پس از آن مطرح شد که جنگ روسیه و اوکراین این هفته و در پی پایان یک آتش‌بس سه‌روزه از سر گرفته شد. این آتش‌بس فرصتی فراهم کرده بود تا فرستادگان آمریکا در مسکو و کی‌یف دیدارهایی برگزار کنند؛ این در حالی است که دولت ترامپ برای پایان‌دادن به جنگ تلاش می‌کند. ولادیمیر پوتین در هجدهمین اجلاس بریکس در هند به خبرنگاران گفت: «اکنون آنها درباره بررسی اعزام نیرو به اوکراین صحبت می‌کنند. این یعنی جنگ با روسیه». پوتین گفت کشورهای اروپایی با هشدار درباره یک «تهدید خیالی» از سوی روسیه، شهروندان خود را می‌ترسانند. او گفت روسیه هیچ تهدیدی برای اروپا محسوب نمی‌شود و افزود: «چنین تهدیدی وجود ندارد و هرگز هم وجود نداشته است». او در اجلاس بریکس به خبرنگاران گفت: «ما کشورهای اروپایی را تهدید نمی‌کنیم و قصد تهدید آنها را نیز نداریم». گروهی متشکل از بیش از ۳۰ کشور حامی اوکراین که با عنوان «ائتلاف کشورهای مایل» شناخته می‌شود، سپتامبر سال گذشته در پاریس با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، دیدار کردند. پس از این نشست، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، اعلام کرد ۲۶ کشور پیشنهاد ارائه تضمین‌های امنیتی را مطرح کرده‌اند؛ تضمین‌هایی که اعزام نیرو به اوکراین در قالب یک «نیروی اطمینان‌بخش» پس از پایان جنگ را نیز شامل می‌شود. مکرون گفت این نیرو متشکل از نیروهای زمینی، هوایی و دریایی خواهد بود. رئیس‌جمهور فرانسه گفت «نیروی اطمینان‌بخش» نه قصد و نه هدف «جنگ با روسیه» را دارد، بلکه تلاش خواهد کرد «از هرگونه تجاوز بزرگ جدید جلوگیری کند و ۲۶ کشور را به‌طور روشن در تأمین امنیت پایدار اوکراین مشارکت دهد». فقط یک روز پس از نشست این ائتلاف، پوتین هشدار داد اگر نیروهای خارجی پیش از دستیابی به توافق نهایی صلح در اوکراین مستقر شوند، «اهداف مشروع» تلقی خواهند شد. پوتین گفت: «اگر تصمیماتی اتخاذ شود که به صلح، به یک صلح بلندمدت منجر شود، دیگر هیچ دلیلی برای حضور آنها در خاک اوکراین نمی‌بینم. تمام». یوری اوشاکوف، دستیار رئیس‌جمهور روسیه، هشتم سپتامبر به رسانه‌های روس گفت پس از برگزاری مذاکرات صلح در مسکو و کی‌یف از سوی استیو ویتکاف و جرد کوشنر، فرستادگان صلح آمریکا، پوتین با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، تلفنی گفت‌وگو کرده است. ترامپ پس از این تماس، روز نهم سپتامبر به خبرنگاران گفت پوتین خواهان دستیابی به توافقی برای پایان‌دادن به جنگ روسیه و اوکراین است. با این حال، تقریبا بلافاصله پس از خروج فرستادگان صلح آمریکا از کی‌یف در پی مذاکرات آخر هفته گذشته، درگیری‌ها میان روسیه و اوکراین از سر گرفته شد. روسیه هشتم سپتامبر حملات پهپادی و موشکی‌ای علیه کی‌یف انجام و در طول هفته نیز به این حملات ادامه داد.

گزارش

چرخش کانادا به سوی اروپا

در پی فروپاشی مذاکرات تجاری کانادا و آمریکا، مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا، به دنبال چرخشی بزرگ و پرمخاطره به سوی قاره اروپاست و در گفت‌وگو با رهبران اروپایی، پیشنهاد تبدیل کانادا به «عضو وابسته» اتحادیه اروپا را مطرح کرده است.

به گزارش وال‌استریت ژورنال، اندکی پس از آنکه کانادا و آمریکا درگیر بدترین جنگ تجاری دوجانبه تاریخ معاصر خود شدند، تلفن‌های امن رهبران اروپایی با تماسی از آن سوی اقیانوس اطلس به صدا درآمد. مارک کارنی در تلاش بود در قماری جسورانه برای بازطراحی پیوندهای اقتصادی در ائتلاف غرب، روابط کانادا با اتحادیه اروپا را به سطح تازه‌ای ارتقا دهد.

نخست‌وزیر کانادا ماه‌ها بود که به‌طور خصوصی تقریبا با تمامی رهبران مهم اروپا، از فرانسه گرفته تا ایتالیا، آلمان و کشورهای اسکاندیناوی و حتی برخی اعضای کمتر شناخته‌شده خاندان‌های سلطنتی این قاره، درباره چگونگی پیوند عمیق‌تر کانادا و جمعیت ۴۱ میلیون نفری آن با باشگاه ۲۷عضوی اروپا گفت‌وگو می‌کرد.

کارنی اکنون چرخش کانادا به سوی اروپا را سرعت بخشیده و در تلاش است با ایجاد سریع نوعی پیوند با اروپا، درد ناشی از جدایی از آمریکا را کاهش دهد. در واقع، تهدید تبدیل کانادا به پنجاه‌ویکمین ایالت آمریکا، همسایه شمالی این کشور را چنان به اروپا نزدیک کرده که برخی رهبران، نیمه‌شوخی و نیمه‌جدی، از کانادا به‌عنوان جدیدترین عضو اتحادیه اروپا یاد می‌کنند.

به گفته منابع آگاه، کارنی به فرستاده ویژه خود در امور اروپا دستور داده است بلندپروازانه‌ترین گزینه‌های ممکن، به‌جز عضویت کامل در اتحادیه اروپا یا بازار مشترک آن را بررسی کند و کارگروه‌های فنی همچنان در حال ترسیم جزئیات این طرح هستند.

به گزارش وال‌استریت ژورنال، کارنی حتی عنوان تازه «عضو وابسته اتحادیه اروپا» را برای کانادا به رهبران اروپایی پیشنهاد داده است. به گفته مقامات دو طرف، اتحادیه اروپا که به انعطاف‌پذیری در اجرای مقررات عضویت شهرت ندارد، از بررسی این ایده استقبال کرده است.

کارنی و گروهی از مشاوران غیررسمی از محافل مالی و سیاسی نیز حضور دارند. برخی از آنها اعضای باشگاه کتاب‌خوانی در اتاوا هستند که کارنی دیگر فرصت شرکت در جلسات آن را ندارد. آنها به شوخی می‌گویند از قانون فیلم «باشگاه مشت‌زنی» پیروی می‌کنند: «نخستین قانون باشگاه کتاب‌خوانی این است که درباره باشگاه کتاب‌خوانی حرف نمی‌زنید».

در نتیجه ماه‌ها مذاکره، مقامات اروپایی و کانادایی در حال بررسی راه‌هایی هستند که کانادا بتواند به‌طور غیررسمی به بازار واحد ۲۱ تریلیون دلاری اروپا و زنجیره‌های تأمین راهبردی آن، ازجمله در حوزه انرژی، هوش مصنوعی، مواد معدنی حیاتی مورد نیاز برای تولید باتری و نیمه‌رسانا و مهم‌تر از همه صنایع دفاعی متصل شود.

در عمل کالاها، خدمات و نیروی کار کانادایی در این صنایع ممکن است نهایتا بدون مانع میان اروپا و همسایه شمالی آمریکا جابه‌جا شوند. چنین تحولی مرزهای اقتصادی اتحادیه اروپا را مبهم‌تر خواهد کرد.

به گفته دو مقام آگاه از مذاکرات، در گفت‌وگوها با فرانسه حتی ایده اجازه اقامت و کار بدون ویزای شهروندان کانادایی در اروپا نیز مطرح شده است.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق
T.ME/ALOSHARGH
WWW.SHARGHDAILY.IR

برگ سبز **سواری دنا پلاس** مدل ۱۴۰۵
به رنگ مشکی متالیک به شماره شاسی
NAAW61HYETDP65088
و شماره موتور 153H0298914
شماره پلاک ایران ۱۶ ج ۵۶۸ ایران ۹۶ به نام **اکبر امامی**
مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

برگ سبز MVM X22 سفید روغنی مدل ۱۳۹۹
به شماره پلاک ۶۸ایران ۲۵۸ ص ۵۴
شماره شاسی NATFBAAV7L۱۰۱۸۴۱۱
و شماره موتور MVMD۴G۱۵BAFL۰۱۹۸۱۶
به نام **صادق داداشی دهکا** با کد ملی ۲۷۳۹۵۳۴۷۶۰
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

کارت خودرو پراید سواری سفید شیری مدل ۱۳۸۱
به شماره پلاک ۱۲ایران ۵۱۶ق۶۹
شماره شاسی ۰۰۳۷۱۴۷۷
و شماره موتور ۱۴۱۲۲۸۱۸۳۹۳۲۹ا
به نام **محمدرضا عزیزی نیا** با کدملی ۰۰۶۱۳۹۸۴۰۳
در ۱۴۰۵/۰۶/۱۵مفقود شده و فاقد اعتبار است.

کارت خودرو برگ سبز وانت زامیاد آبی روغنی مدل ۱۳۹۴
به شماره پلاک ۸۵ایران ۸۵۹ط۹۷
شماره شاسی NAZDL۱۰۴TF۰۴۳۲۵۶۶
شماره موتور CA۴D۲۸CRZ۸۰۱۲۵۰۰۳
به نام **نعمان گمشادزهی** با کدملی ۶۱۱۰۱۰۴۸۴۱
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام
موسسه ندای حقوق پایتخت
به شماره ثبت ۲۴۰۲۱ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۹۴۱۴۰۸
بدینوسیله از کلیه شرکا موسسه ندای حقوق پایتخت دعوت می‌شود تا در جلسات مجمع فوق العاده در ساعت ۸ صبح مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۲ در محل قانونی شرکت برگزار خواهد شد شرکت نمایند.
دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده : انحلال شرکت
هیئت مدیره شرکت

برگه کمپانی فاکتور خرید، برگ سبز سند مالکیت
و کارت موتورسیکلت پالس ۲۲۰CC مدل ۱۳۸۹
به نام آقای **جواد حسن پور ایرانی**
با شماره موتور DKGBSF۷۰۰۰۵
شماره شاسی NE۰***۲۲۰L۸۹۱۶۹۱۷
و شماره پلاک ۱۵۹ ایران ۴۹۵۹۵ مفقود شده
و از درجه اعتبار ساقط می‌باشند.